

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asma Bougnaoui, ADDH – Association de défense des droits de l'homme

Strona przeciwna: Micropole Univers SA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ze względu na rodzaj działalności zawodowej lub warunki jej wykonywania istotny i determinujący wymóg zawodowy stanowi życzenie klienta spółki doradztwa informatycznego, aby świadczenie usług informatycznych przez tę spółkę nie było już wykonywane przez pracownicę, inżyniera ds. badań, noszącą chustę islamską?

⁽¹⁾ Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 27 kwietnia 2015 r. – Verein für Konsumenteninformation/Amazon EU Sàrl

(Sprawa C-191/15)

(2015/C 221/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für Konsumenteninformation

Strona pozwana: Amazon EU Sàrl

Pytania prejudycjalne

1. Czy prawo właściwe w przypadku powództwa o zaprzestanie szkodliwych praktyk w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/22/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów⁽¹⁾ należy określić na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozazumownych („Rzym II”)⁽²⁾, jeżeli powództwo skierowane jest przeciwko stosowaniu niedozwolonych warunków umownych przez przedsiębiorstwo z siedzibą w państwie członkowskim, które to przedsiębiorstwo zawiera w obrocie elektronicznym umowy z konsumentami, mającymi miejsce zamieszkania w innych państwach członkowskich, w szczególności w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma sąd orzekający?
2. W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:
 - 2.1. Czy jako państwo, w którym powstaje szkoda (art. 4 ust 1 rozporządzenia Rzym II) należy rozumieć każde państwo, na które ukierunkowana jest działalność gospodarcza pozwanego przedsiębiorstwa, tak że kwestionowane warunki należy oceniać zgodnie z prawem państwa, w którym siedzibę ma sąd orzekający, jeżeli uprawniony do wniesienia skargi podmiot występuje przeciwko stosowaniu tych warunków w obrocie handlowym z konsumentami, którzy mają w tym państwie miejsce zamieszkania?
 - 2.2. Czy występuje znacznie ściślejszy związek (art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rzym II) z prawem tego państwa, w którym pozwane przedsiębiorstwo ma siedzibę, jeżeli jego warunki umowne przewidują, że dla umów zawieranych przez przedsiębiorstwo właściwe jest prawo tego państwa?

2.3. Czy podobna klauzula wyboru prawa właściwego może prowadzić z innych powodów do tego, że kontrola kwestionowanych warunków umownych powinna przebiegać zgodnie z prawem tego państwa, w którym pozwane przedsiębiorstwo ma siedzibę?[Or. 3]

3. Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca:

W jaki sposób należy zatem określić prawo właściwe dla powództwa o zaprzestanie szkodliwych praktyk?

4. Niezależnie od odpowiedzi na powyższe pytania:

4.1. Czy zawarte w ogólnych warunkach umownych postanowienie, zgodnie z którym do umowy zawartej w obrocie elektronicznym pomiędzy konsumentem oraz przedsiębiorstwem mającym siedzibę w innym państwie członkowskim należy stosować prawo państwa siedziby przedsiębiorstwa, jest nieuczciwe w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽³⁾?

4.2. Czy przetwarzanie danych osobowych przez przedsiębiorstwo, które zawiera umowy w obwodzie elektronicznym z konsumentami zamieszkującymi w innych państwach członkowskich, podlega zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽⁴⁾, niezależnie od prawa właściwego do pozostałych kwestii, wyłącznie prawu państwa członkowskiego, w którym znajduje się oddział przedsiębiorstwa, w ramach którego ma miejsce przetwarzanie, czy też przedsiębiorstwo to powinno przestrzegać również przepisów dotyczących ochrony danych państwa członkowskiego, na które nakierowana jest jego działalność gospodarcza?

⁽¹⁾ Dz.U. L 110, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 199, s. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 281, s. 31.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias w dniu 29 kwietnia 2015 r. – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)/Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

(Sprawa C-201/15)

(2015/C 221/05)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Strona pozwana: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

Pytania prejudycjalne

1) Czy jest zgodny, w szczególności z przepisami dyrektywy 98/59/WE ⁽¹⁾ oraz ogólnie z art. 49 i 63 TFUE przepis prawa krajowego, jakim jest art. 5 ust. 3 ustawy 1387/1983, który uzależnia przeprowadzenie zwolnień grupowych w przedsiębiorstwie od zezwolenia administracyjnego, wydawanego na podstawie kryteriów obejmujących: a) warunki na rynku pracy, b) sytuację przedsiębiorstwa oraz c) interesy gospodarki krajowej?